

ĐOÀN VĂN KHANH

Không biết hai tiếng tòm tem xuất hiện trong ngôn ngữ Việt từ bao giờ nhưng cái chuyện tòm tem thì quả là xưa không kém gì quả đất. Tuy nhiên dù có xưa cách mấy thì tòm tem vẫn không bao giờ cũ vì loài người còn tồn tại thì ngày hôm nay cũng là nhào vào tòm tem. Chính vì thế mà thiên hạ vẫn cứ mãi mãi tòm tem và nói về chuyện tòm tem.

Sở dĩ tôi dùng hai tiếng tòm tem này để nói về một chuyện mà ngôn từ dùng để diễn tả lại vô cùng phong phú và thú vị đó là chuyện nôi, nôi là từ vì hai tiếng này vừa có gốc có gác, vừa nôm na dễ hiểu, lại không bị coi là tục để các vị thích rao giảng đạo đức bất bực mà cũng không khờ khan như tiếng chuyên môn của nhà khoa học. Tôi học được hai chữ này trong bài ca dao sau:

Đang khi nôi a để cơm sôi
Lên kêu con khóc lại đòi tòm tem
Bây giờ cơm chín nôi a tàn
Lên ăn con ngủ, tòm tem thì tòm

Phải nói là mặc dù mấy câu ca dao này tuy thật là đơn giản nhưng càng đọc tôi càng thấy thú vị. Con người thì thật xa xưa cho tới ngày nay, sống trên đời lúc nào cũng cần tìm một mũi vôi hàng trăm thì chuyện ăn nhấc nhấc hàng ngày nhưng xét cho cùng thì chuyện qua cũng chỉ là nhấc nhấc cho hai nhu cầu cần là ăn để sống và tòm tem để bớt nỗi lo âu. Có khác chăng là theo đà tiến hóa, con người càng văn minh thì cái ăn và cách ăn cũng trở thành cầu kỳ và cái tòm tem cũng được bày đặt thêm nhiều quy định có tính cách hình thức rườ rườ hơn mà thôi.

Tuy cần hai nhu cầu trên đời là cần bớt nhấc nhấc sống theo thói quen trước tiên thì cái ăn vẫn là trọng tâm rồi mới tới chuyện tòm tem, vì chỉ có "no cơm ấm chăn" thì lúc đó mới có thể "rôm rốp khắp nôi" chứ bớt nhấc nhấc mà đối

meo thì "chó cũng đành chệ c t". Cái s ví von này tôi cũng h c đ c trong kho tàng ca dao t c ng . Ai không tin c gi ca dao t c ng ra s g p kh i câu nh :

Em nh c c c t trôi sông
Anh nh con chó ng i trông trên b

N u nhu c u ăn có t khi l t lòng thì trái l i nhu c u tòm tem ph i đ i đ n m t cái tu i g i là bi t m c c vì khám phá ra nh ng cái kang khác n i mình và n i ng i m i b t đ u có. L i n a, cái c ng đ c a nhu c u này cũng bi n thiên tùy theo ngu i và tùy theo th i gian: sung đ nh t vào lúc tu i còn tr nh ng càng v già thì y u l n và có th không còn n a. Chính vì th mà ng i ta m i h i nhau:

Ai i ch i l y k o già
Mãng m c có l a ng i ta có thì
Ch i xuân k o h t xuân đi
Cái già s ng s c nó thì theo sau

M c dù trong văn h c Vi t nam cũng đã có nh ng nhà nho xông xáo c c Nguy n Công Tr t ng v ng c t hào trong m t bài hát nói "càng già càng d o càng dai" và trong ca dao cũng có nh ng bài nh :

Bà già đã tám m i t
Ng i bên c a s biên th l y ch ng

Ho c là:

Bà già đi ch c u Đông
Bói xem m t qu l y ch ng l i chăng
Th y bói gieo qu đoán r ng
L i thì có l i nh ng rằng không còn

Tuy nhiên n u nghi m cho k thì ch ng qua các c cũng ch là ti c

Mặc dù bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền có khẳng định: "Mọi người sinh ra bình đẳng" nhưng thực tế thì Tào hóa vẫn có trình độ loài người nên hình như không biết có cái luật đó cho nên mới để lọt mắt số người bị mẹ bà nọ n thiêu cái "gia tài của mẹ để lại cho con" khi n cho những kẻ này không bao giờ biết được cái niềm vui tòm tem ở cõi đời này. Tuy nhiên vào cái thời điểm còn được cai trị bởi những ông vua thì cũng có vài anh chàng lợi thế nguy hiểm của cái gia tài này để được hưởng hũ trong cung hũ kim miêng cơm manh áo. Thí dụ như mấy anh chàng mưu n xin làm thái giám.

Số là trong xã hội phong kiến ngày xưa, một kẻ làm vua thì tự cho mình có cái quyền tha hồ tòm tem. Do đó mà ông vua nào cũng có trong cung hàng ngàn cung tần mỹ nữ. Tuy nhiên u thế và nhân khi tòm tem không xuể nên vì tham lam và ích kỷ nên ông vua nào cũng sẽ khác tòm tem giùm mình do đó mới phải chọn mấy anh chàng thái giám để hưởng hũ trong cung cho chắc ăn. Nhân ông vua cũng vì mê tòm tem đến để phải bỏ cả triều chính cho nên đành phải mất nước hay mất cả cái chế độ và vương miện. Có ông thì bị rớt đến nỗi không còn người dưng nữa để thiêu thiêu u đành nếm nếm ra cho đình thần vào chầu như ông vua Long Đĩnh nhà Lê. Số gia khi nhấc đến phải để cho triều đại này cái biệt danh là Lê ngả triều.

Cũng vì cái mê ham tòm tem này của kẻ làm vua mà nhân khi đi đong luôn cả một dân tộc. Xưa Chiêm thành cũng là một vương quốc hùng mạnh. Vào thời nhà Trần nước ta thì có vua Chiêm là Chế Mân đem dâng luôn hai châu Ô và châu Rí để xin với vua Trần cho được rước công chúa Huyền Trân về tòm tem. Không hiểu có phải vì nàng công chúa xinh đẹp tài cao hay vua Chiêm là kẻ sao đó mà ít lâu sau thì vua Chiêm tự chết. Theo phong tục Chiêm thành thì khi vua chết hoàng hậu và phi tần cũng phải chết theo vua để tiếp tục hưởng cho nhà vua cũng được tòm tem nữa chín suốt. Nhà Trần tiếc cho tuột đi xuân phải phải của nàng công chúa của mình mà bắt đưa lên giàn hỏa với vua Chiêm thì thật là phí hàng ngàn triệu, bèn sai Trần Khắc Chung vào kinh thành Chiêm lên đem công chúa về. Thế nhưng truy n sau đó hai người đi đâu làm gì chẳng ai rõ, nhưng dù sao thì cái tên

Huy n Trn cũng đi vào l ch s , còn Chiêm thành thì theo cái đà m t hai châu mà m t l n cho đ n m t luôn c n c và b di t vong.

Theo các nhà nghiên c u v sinh v t h c thì trong v n đ tòm tem, gi ng cái bao gi cũng kh e h n gi ng đ c. Nguyên lý này hình nh cũng đúng c v i con ng i. Chúng ta ch nghe k ông này ngài n đang tòm tem thì b ngã ng a r i đi đoong ch ch ng bao gi nghe nói có bà nào lặn quay ra ngáp ngáp trong lúc tòm tem c . Nghe kho n này có l các ông không đ ng ý vì t h i nào các ông v n t cho mình là phái kh e còn đàn bà m i là "li u y u đào t " ph i "núp bóng tùng quân". Tuy nhiên t c ng cũng có câu: "con gái m i b y, b gầy s ng trâu", cho nên nam nhi c m y anh chàng "trói gà không ch t" mà g p ph i m y cô này thì cũng coi nh là đi đoong, b ng không thì cũng b cô nàng c m cho năm b y cái s ng to t b .

Tr l i v i cái chuy n tòm tem ngã ng a này n c ta mà có liên quan đ n l ch s thì ph i k câu chuy n đ i Lê. Nguy n Trãi là m t khai qu c công th n t ng giúp Lê L i đánh th ng quân Minh giành l i n n đ c l p cho T qu c và l p nên nhà H u Lê. Lúc vua Lê Thái t quy tiên, vua con lên n i ngôi thì c cũng đã già v ngh h u. Tuy th , có m t hôm nghe ti ng cô nàng Th L rao bán chi u tr c dinh, c b ng h ng chí cho g i vào ra m t, và khi th y cô hàng chi u trông cũng t i mát, c bèn ng kh u m y v n th trêu gh o:

Đâu mà bán chi u gon
Ch ng hay chi u y h t hay còn
Xuân xanh nay đ bao nhiêu tu i
Đã có ch ng ch a đ c m y con?
Cô hàng chi u cũng ch ng v a, h a l i ngay:

Thi p Tây H bán chi u gon
C chi ông h i h t hay còn
Xuân xanh m i đ trắng tròn l
Ch ng còn ch a có, nói chi con!

Nghe cô hàng chi u òng đ i lanh l , c ãm ra m n tài m n s c nên quy t chí r c nàng v ãm làm nàng h u. N u chuy n ch ãm có th ãm thì cũng ch ãm có gì đáng nói. Đ ãm này vì c ãm đã già nên có l ãm sinh ra l m c m. Nhân m t hôm nhà vua tr ãm đi tu n thú qua vùng này bèn ghé l i nhà c ãm ngh ãm đêm, c ãm th ãm ãm cho cô nàng h u tu i xuân ph i ph i lâu nay b ãm ph i m i sai nàng ra h u h ãm nhà vua may ra ki m đ ãm c chút ãm n m a móc. Ch ãm ng hi u ông vua tr ãm tòm tem ra sao mà băng ngay đêm đó t i nhà c . Th ãm là tri u đình đ ãm xô vào h ãm ch c v ãm cái t i gi t vua và cái t ãm c khai qu c công th ãm n c ãm a c ãm cũng đành v t đi khi n cho c ãm ch ãm còn bi t cam ph ãm n lãnh cái b ãm n án t ãm đi đong luôn m t lúc c ãm ba h .

Các nhà nghiên c u v ãm sinh v t còn đ ãm a thêm m t nh ãm n xét là có nhi u loài sinh v t sau khi tòm tem thì ch ãm cái còn x ãm i tái luôn anh chàng đ ãm c cho đã c ãm n đói lòng, ch ãm ng h ãm n nh ãm loài b ãm ng ãm a. Đi u này t ãm ãm ch ãm ng không x ãm y ra n ãm i con ng ãm ãm i nh ãm ng n ãm u nghi ãm m k ãm ra thì cũng có, nh ãm ng vì con ng ãm ãm i có đ ãm i s ãm ng vẫn minh cho nên cái m ãm c cô nàng x ãm i tái anh chàng này cũng đi n ra đ ãm ãm i m t hình th ãm c m ãm i m ãm h ãm n, khoa h ãm c h ãm n, tinh vi h ãm n, trông nh ãm ãm ãm và không có v ãm r ãm ãm n nh ãm ng đ ãm c ác thì không kém. Nàng ch ãm móc cái ví ti ãm n, n ãm m l ãm y cái ví ti ãm n thôi ch ãm không c ãm n moi ng ãm c moi tim gì c . Có bi t bao ông "nam nhi chi chí", ch ãm vì tòm tem mà b ãm thân b ãm i danh li t do ãm ãm h ãm i l , th ãm t kết đ ãm cung ph ãm ng cho cô nàng no b ãm ãm còn ông thì vào n ãm m nhà đá g ãm l ãm ch. Đ ãm i v ãm i nh ãm ng ông có s ãm n c ãm nghi ãm p thì cô nàng c ãm vi c tha h ãm ãm ăn cho t ãm i s ãm t nghi ãm p r ãm ng túi ph ãm i ra thân ãm ãm ãm. Ngay c ãm nh ãm ng ông đ ãm ãm c cái ti ãm ng là hi ãm n lành cũng l ãm m lúc kh ãm n kh ãm vì đi làm lãnh l ãm ãm ng ba c ãm c ba đ ãm ng thôi mà cũng b ãm bà v ãm móc s ãm ch. Th ãm là đ ãm cho anh chàng t ãm đó c ãm l ãm thu ãm c vào bà v ãm mà ngáp ngáp. Còn bà v ãm thì phây phây "ch ãm a đi đ ãm n ch ãm đã lo ãm ãm quà", càng ngày càng ph ãm p pháp ra trong khi đ ãm c lang quân thì càng ngày càng cà tong cà teo nh ãm que c ãm i.

Chuy n tòm tem mà đi vào vãn h ãm c s ãm thì r ãm t nhi u. Vào cái năm Tí S ãm u Đ ãm n M ãm o gì đó có s ãm Tàu sang n ãm ãm c ta. Không hi u do đâu mà s ãm l ãm i g ãm p bà Đoàn Th ãm Đi ãm m, l ãm i còn buông l ãm i ch ãm c gh ãm o ch ãm t nh ãm : "An nam nh ãm t th ãm n th ãm , B ãm t tri k ãm nhân canh", nghĩa là "m t t ãm c đ ãm t An nam

không biết bao nhiêu là người cay" ý x xiên gái Việt. Bà Đi m v n đã t ng d ch Chinh Ph Ngâm, ch nghĩa đ y mình, đầu d gì ch u m t m t nh v y, bèn đ i ngay: "Trung qu c đ i tr ng phu, Giai do th đ xu t". Câu này có nghĩa là "b c tr ng phu c a n c Tàu cũng t đó mà chui ra c thôi". Đúng là ch u n c l nh h t vào m t s Trung qu c.

Trên đây là chuy n vào th i n c ta ch bi t giao hi u v i n c Tàu. Vào cái bu i giao th i Tây Tàu nh nhăng thì có:

V X ng có Tú X ng
D d l i ng ng
Cao lâu th ng ăn qu t
Th đ i ch i ng
C l i còn t thú thêm:

M t trà, m t r u, m t đàn bà
Ba cái lăng nhăng nó qu y ta
Ch a đ c th nào hay th y
Có chăng ch a r u v i ch a trà.

Tuy nhiên đáng n h n c ph i nói là bà H Xuân H ng. S nghi p vãn ch ng c a bà toàn h ng v tr ng tâm duy nh t: ph i làm sao nói lên đ c cái nguyên lý tòm tem n tàng trong m i s v t, và tên tu i c a bà g n li n v i s nghi p trên đ n n i h m t ng i nào đó ch c n nh c đ n tên bà là ng i khác hi u ngay ý ng i kia đ nh nói gì.

Trên đây tôi ch đ n c vài danh nhân tiêu bi u thôi ch th c ra n u mà xét cho cùng thì bao nhiêu tác ph m vãn ch ng ngh thu t trên th gi i này n u không liên quan đ n ăn thì cũng là do cái đ ng c tòm tem thúc đ y mà ra c .

N u cái chuy n tòm tem n i loài v t là m t s ki n t nhiên nên h mu n tòm tem thì đi tìm đ i t ng h p tác gi i quy t là xong thì n i con ng i vì vãn minh nên th ng "v r n thêm chân" do đó đ th a măn

cái nhu cầu tòm tem, con người cũng đi ra vô số quy định như là luật pháp, đạo đức, phong tục, tập quán để làm khó cho mình. Chính vì thế mà chuyện tòm tem của con người mới được phân biệt thành nhiều hình thức.

Thông thường người và được xã hội cho phép và nhìn nhận là tòm tem có đăng ký chính thức. Để có thể tòm tem theo kiểu này con người phải trải qua nhiều bước gian truân lo lắng và chờ đợi, kết quả có khi được mà cũng có khi chệch là đã trảng xe cát cho nên mới có chuyện nhiều anh chàng hay cô nàng vì lý do này lý do kia không hề đi tiêu chuẩn để xin được giấy phép hành nghề, đành ôm hận đáp chuyện tàu suốt vô mệnh quên lãng, hoặc như lờ mờ thì cũng là cúi đầu nhìn người yêu ôm cái tòm tem sang ngang không hề ngoảnh lại. Điều này nếu có gây đau khổ cho một số người thì chính đó cũng là nguỵên nhân hàng đầu cho những tâm hồn đau khổ đó có thể sáng tác nên những vần thơ tuy tác, những áng văn bất hủ và những bản nhạc đẹp đẽ.

Đôi với những người hôn hoan rồi có cái tòm tem với rồi thì mới chuyện bấy giờ nên những cảm bả nên không có gì đáng bàn ngoài cái chuyện đêm đêm:

Đàn ông gì thế đàn ông
Nếu đêm trôi dạt y cảm chông đàn bà
Đàn bà gì thế đàn bà
Nếu đêm trôi dạt y rút ruột già đàn ông
Thế nhỡ thoàng mới có vài tiếng húp cá biệt nhỡ :

Lạy chớ ng tở tha mồi lăm
Chớ ng chê tôi bé không nể cùng tôi
Đến năm mồi tám đôi mồi
Tôi nể mồi đi tở chớ ng lồi lên giở ng
Mọt rở ng thở ng, hai rở ng thở ng
Có bở n chân giở ng gãy mọt còn ba ...

Chàng cón phở giở thích ai cũng thà biết là thà chàng trong lòng thì làm sao gãy đứt cái chân giò chàng, chàng qua chuyện gãy cái chân giò chàng là do tò tem sôi nổi mới ra chuyện. Tuy nhiên cũng không thiêu gì chàng truyện hợp có kể vì chàng lý do không đứt cái tiệt nào đó mà chuyện bóp bóng thà than:

Chàng đời bị thiêu làm chi
Thiêu là chuyện ngu đời khi đời đời

Nhà xã hội bày ra chuyện tò tem phở có đăng ký chính thức này mà có chàng ông vờ coi truyện bóng bốt đứt đứt s, dĩ nhiên là không phở s truyện mà s kể cao hơn truyện nhà kia. Riêng các bà thì có một số khi phở khi công đèn sách, đánh giò hay phở đứt công tác cũng bóng đứt truyện thành cô Tú, bà Bác sĩ, bà Thiêu truyện, bà Truyện truyện v.v... đứt ra oai tác yêu tác quái, có khi còn thêm màn phở diên "gà mái đá gà c". Đời này có vẻ như là một bốt công đời vớ phải nam vì khi một anh chàng nghèo đứt đứt nào đó vô phúc vớ đứt chuyện một bà luột s, bà bác sĩ cũng không bao giờ đứt chuyện thiên hạ giờ là ông luột s, ông bác sĩ gì chuyện đứt mà hóm hóm vớ đời hay lên lên phở v.

Thời còn chổ đứt phong kiển thì tuy vua thay truyện truyện dân, chàng vì có vài ông vua đời hóm đứt chuyện cái câu "nhật vớ nhè truyện" chuyện dân gian nên có nhiêu bà giờ dân già, không chuyện đứt chuyện khi nghĩa đứt làm vua mà chuyện chuyện đứt chuyện một ông vua lo đời trên tuy nhiên vớ làm Hoàng hậu đời sau đó đời còn lên Thái hậu là cũng đứt làm cho đứt truyện đứt đứt.

Riêng đời vớ đời s các bà thà thà thà bốt trung không có gì đứt thi thà vớ đời thì như có s n nhữ hiêu chuyện chuyện đời trong đời nên đời hãnh diên phở truyện cái thành quò tò tem chuyện mình, đi đâu cũng vác cái bóng phình chuyện chuyện nghêu nghêu ra cái đời ta đây nọt na đứt hóm đứt cho xã hội nhìn vào mà nọt nang chuyện không giờ nhòm y cô nàng tò tem lén, tò tem chui, đời có kể quò là tìm cách đời còn hóm "mèo đời chuyện".

Một dù các nhà đứt đứt và các nhà luột pháp thà thà thà khuyên cáo con

người chèn và chèn đợc tòtem có đăng ký chính thức thì mới hợ khờu thờng trú, nhợng nhiờu khi vì tính ham vui mà có nhợng cợp chợa kợp làm xong thờc đợc đăng ký đã tòtem. Đây là loợi tòtem lén cha lén mẹ. Hình thức này rợt phổ biến trong lợa tuợi rợng cợt cợa tợng lai nên đây cũng là niợm lo lợng cợa các bợc làm cha mẹ. Tuy nhiên có nhiờu cô cợu gợp khó khăn trong vờn đợc đợc đăng ký hành nghợ, thì lợi nhợ cái khoợn có kinh nghiợm hành nghợ trợc mà sau đó đợc cợp giợy phép đi u chợnh, hoợc cũng có khi là bợ bợt buợc đi u chợnh giợy phép tùy trợng hợp.

Cũng có khi đã đăng ký có nợi có chợn, nhợng vì thích đi u mợi lợ hoợc ngán cợm nhà ăn hoặ nhợt miợng nên ở đợu lúc nào cũng có chuyợn "ông ăn chợ bà ăn nem" hoợc là ông đi lính "nhợ y dù" bà đi tìm nợi "ăn vợng". Đây là loợi tòtem chui, trợn thuợ cho nên thờng xợy ra nhiờu màn đợu gợm, nợ súng, rợt bợt rợt sôi nợi, hoợc nhiờu cợnh trợng trợ rợt rợng rợn. Ngày xợa khi mà "phép vua thua lợ làng", dân nông thôn ở các vùng ven sông đôi khi vờn vợt đợc đôi trai gái bợ trớ thúc ké thờ trôi theo giòng nợc chợ vì bợ bợt quợ tang đang ăn vợng.

Thợi Đợ nhợt Cợng hoặ, có mợt ông quan nhà binh súng ngợn nợ không thích bợn súng đợng ngoài chiợn trợng mà chợ thích bợn súng cao su ở các vũ trợng. Quan bợn giợi quá nên có mợt em ca ve xin đợc rợc cợ quan vợ cợn vợ cho mình. Chợ cợ ở nhà thờy quan lâu ngày không chợ u cho mình khám súng mà cợ vác súng đi suợt đêm nên cho tay em đi đi u tra. Tay em tìm ra cợ sợ bèn vợ bợm báo và hiợn kợ cho chợ Cợ nên thờng cô nàng nợ mợt liợu a xít đợ biợn cô nàng thành đợng sợt vợn. Báo hợi sau vợ y cợ miợn Nam mợi khi nghe có ai nói thờ hai thờng a xít là các bà các cô đợa nhau tìm đợng chợy trợi chợt.

Có nhợng bà vì không có phợng tiợn đợ theo dõi tìm tòi hoợc không muợn lợn lợi thanh toán kợ đợ chợ xa cho nhợc công phí sợc, nên cợ nhợm ngay đợi thờng gợn là ông chợng mà trợ thời cho tiợn. Nghe đợu thời Tây còn cai trợ xợ Nam kợ có mợt cô Năm Huợn nào đó giợn ông chợng không chợ u tòtem vợi mình mà cợ đi tìm ngợợi khác đợ tòtem

tem cho nên mọi người tam bành rồi đi vắng đi luôn ông chúng làm được cho đi soi chiếu.

Thị Liên khu V kháng chiến, nghe đâu thị M. Đ. cũng có một cán bộ thực đi công tác với các đơn vị khác mà không chịu sinh hoạt tập thể nhà nên được dùng dao phay chặt phẳng cái lịch công tác của đơn vị công tác. Tin này được nhanh chóng loan truyền trong hàng ngũ cán bộ, do đó mà sau này trong các buổi họp giao ban, mọi người khi có đơn vị nào đó thích thỏ lùn cù nhây mà có một đơn vị nào giơ tay phát biểu: "Tôi xin cắt đứt đơn vị" là các nam đơn vị hề nhau bắt chuyện xanh cỏ mát.

Tòm tem chui có khi "chùa" mà cũng có khi là "tiền trao cháo múc". Nếu là tòm tem theo kiểu tiền trao cháo múc thì thực phẩm nam là kẻ phải chi tiền, hầu hạ họ nên mọi người có vài anh mày dầy mặt đôn đôn đi tìm cho cái danh hiệu là "đĩ đực". Riêng khi chúng em ta là vua đĩ đực tòm tem lại có tiền ăn bánh nên có nhiều cô nàng bắt chuyện miến gạo đi khen chê đã xin chôn con đĩ đực này làm "con đĩ đực em đi". Xã hội nào mà có nhiều cô nàng chôn con đĩ đực này thì mẹ bà phở phở trong xã hội đó lại càng có dịp nuôi mặt bầy con không phải con mình. Tuy nhiên cũng có những trường hợp cá biệt, có những cô nàng lúc đi con đĩ đực này, những sau đó tình cờ với đĩ đực mặt anh chàng kiểu T. H. mà bỗng hóa thành một phụ nhân, trở nên danh giá, ban ân ban phước cho đi. Ấy là chuyện chuyển vào hồ bán thời kỳ 20 lại còn có thêm nhiều hàng loạt chúng em ta như tòm tem với cả lũ ngoài mà về sau biến thành Việt kiều đĩ đực đĩ đực bào cả nước mà vì mẹ y đĩ đực đô la trong ví.

Ngoài các hình thức tòm tem có đăng ký, tòm tem lén, tòm tem chui, tòm tem nhây dù còn có một hình thức nữa gọi là tòm tem ọ. Đây là một hình thức tòm tem không thông qua sự thỏa thuận của đôi bên mà chỉ đơn thuần một phía. Loại tòm tem này có thể là hình thức như nhả cỏ mà mẹ y anh chàng thích thỏ dê theo kiểu trong ca dao:

Vú em chum chúm h t cau
Cho anh bóp cái có đau anh đ n
Vú em ch ng đáng m t ti n
Cho anh bóp cái anh đ n quan năm

Có nhi u anh chàng nh tr c th dê, sau thành duyên n , nh ng cũng có kh i anh chàng b ăn tát tai, đòn gánh, gu c cao gót có khi l máu đ u, ho c ph i ra h u toà v cái t i hành ngh không có gi y phép.

Hình th c m nh thì th ng đi kèm v i dao găm, l i lê, súng đ n, ho c ít nh t là cũng đôi cánh tay gân gu c. Đây là m t hình th c dã man thô b o, th ng g n li n v i nh ng t i ác mà con ng i không thích th y nh ng l i c hay di n ra t i nh ng n i nào có chi n tranh, lo n l c, b t công và áp b c. Chuy n ki u này thì vô cùng, xin đ dành ph n hành này cho các nhà làm chính tr , các nhà làm lu t pháp, các nhà rao gi ng đ o đ c, tôi không dám l m bàn.

M c dù tòm tem là m t nhu c u t nhiên nh ng con ng i l i thích khoác cho nó cái v không t nhiên cho nên m i sinh ra l m cái n c c i hay nh ng chuy n th ng tâm đ y n c m t.

Trong m t phiên h p Qu c h i th i Đ nh t C ng hòa t i Mi n Nam đ bi u quy t m t đ lu t v v n đ b o v tòm tem, có hai v dân bi u n tranh lu n nhau sao đó mà v n dân bi u b ng đ ng d y m t tay rút gu c đ p lên bàn, m t tay x a xói vào m t v nam dân bi u và the thé: "Không có đàn bà làm sao có đàn ông?" V nam dân bi u b xúc ph m li n hùng h không kém đ ng lên vung tay quát: "Không có đàn ông làm sao có đàn bà?" Ch ng ai bi t hai v dân bi u kia r t cu c ai th ng ai nh ng dân chúng nghe qua chuy n này đ u ôm b ng c i và b o nhau là hai v n rõ khéo th a h i vì n u không có tòm tem thì làm quái gì có đàn ông hay đàn bà đ mà cãi c .

Còn các ngài C ng s n Vi t nam khi đ c p đ n v n đ tòm tem thì tung ra c m t n n đ o đ c cách m ng th t là kêu nh ng th c t thì các ngài ch dùng nó làm cái bình phong đ k khác không dám nhìn xem

các ngài là những kẻ chuyên tòm tem lâu họ ít ra cũng là những "ăn vụng chùi mép" một cách tài hoa n ai h t. Một cách phong là "cha già dân t c" qua bao năm đ c s n son ph t vàng nh m t th n t ng c a đ o đ c cách m ng thì bây gi thiên h phanh phui ra không bi t bao nhiêu chuy n. Riêng v cái m c tòm tem thì "cha già kh kính" đã t ng "sinh ho t bí m t" v i v c a đ ng chí c a mình, đã t ng tiu đ c bi t m t "cháu ngoan c a bác" ng i vùng Th ng du. Ngày bác b núi r ng v ti p thu cái dinh B c b ph , em cháu ngoan nghe nói bác v Th đô nhà cao c a r ng nh ng v n không quên c t thêm m t căn nhà sàn bên c nh bèn b con v thăm. Bác s b lòi cái đuôi ch n lâu nay v n d u k bèn ra l nh cho đ ng chí ph trách b T m Qu t gi i quy t êm đ p. Đ ng chí b tr ng b T m Qu t v n có th i ôm cây đàn ghi ta ca bài "N c i s n c c" mà ch a có đ p tòm tem, nay nhân đ p "m dăng mi ng mèo" bèn không ng n ng i vét chuy n tàu chót tr c khi chuy n em thi u nhi cháu ngoan ng i Th ng xu ng H Tây đ r a cho h t b i tr n.

Cái chuy n tòm tem không ph i ch có ng i m i thích mà ngay c th n tiên cũng còn đam mê. Trong dân gian v n truy n t ng nh ng câu truy n nh S n Tinh và Th y Tinh ch vì tranh nhau nàng công chúa con vua Hùng mà đánh nhau h t năm này sang năm khác, gây ra c nh gió m a bão l t làm kh cho dân. L i có nh ng nàng tiên còn v ng v n mùi t c l y nên m i xui khi n cho chàng T Th c l c đ ng Hoa vàng. Có nàng thì l i còn ham vui xu ng t n tr n gian xem h i c a ng i đ i đ r i gây ra c s khi n cho ph i v ng vào duyên n v i ng i tr n nh truy n Giáng Ki u và Tú Uyên.

Tòm tem là nguyên lý c a s s ng cho nên hình nh dân t c nào cũng đ cao. Văn minh Văn lang cũng có s tích "ông Đùng bà Đà". T ng truy n là ngày x a có nhà n sinh ra đ c hai con m t trai m t gái. Đ n tu i tr ng thành thì c hai ch em nhà này đ u cao l n đ th ng do đó khi b t đ u bi t đ n tòm tem thì nhìn quanh nhìn qu n không th y đâu có đ i t ng có kh năng h p tác v i mình nên cu i cùng c hai đành ph i h p tác v i nhau. Dân làng cho r ng đây là m t hành vi lo n

luân bèn xúm lại tìm quýt cho hai cháu em nhà này một trái, đến lúc dùng tay lại thì cháu còn thấy hai đòng thốt. Dân làng sợ Trời phạt cái tội cướp gan hủy diệt cái nguyên lý của sự sống mà bắt phải tui cho nên mới lập đòng thốt. Hàng năm đòng ngày giỗ thì lại làm hai hình tượng khổng lồ rập c đi nghênh nghênh khắp làng sau đó là trai gái trong làng đòng c một đêm tui do ra đình làng tòm tem bồng thích đòng tui. Nghe chuyện này biết đâu cháu có nhieu người cũng đang tui cười hỏi tui sao ta lại không đòng c sinh ra tui cái làng này.

Khỏi khỏi nhủ Bm nhủ ng một khi đã biết đòng tòm tem thì cũng mê mẩn ra phạt. Chuyện kể là ngày xưa có hai ông bà hiếm hoi sinh hai đòng c có một một cái con trai đòng tên là Bm. Vì sợ một giỗ nên Bm đòng c cha mẹ cũi v cho rớt sấm. Cháu v lên hỏi Bm nên hàng ngày cướp phải bắt cháu đi chơi, dứt cơm và lo tui m rả cho cháu năm này sang năm khác mà ban đêm thì cháu x múi gì. Đùng một cái đòng cái năm con chuốt rúc rích gôm giỗ ng, cháu v táy máy sao đó mà Bm bồng sáng trí khôn hiểu ra cái lỗi sống đòng.

Tui hôm nay Bm c mê mẩn quanh cháu v tui ngày làm cháu v không còn thì giỗ làm công việc nhà nên bà mẹ cháu ngày ngày nghi ngờ nhieu c móc. Cháu v c quá bèn dui c đá đòng i váy rui đòng cháu đòng b ao lôi c c đá thấy tòm xu ng ao và b o cháu: "Thôi nhé! Tôi đã quăng cái tòm tem xu ng ao rui! Tui nay đòng có theo tôi mà đòi nghe rõ cháu a." Bm tui c của trời nên ngày nào cũng lại xu ng ao mò mẩn. Đòng vài ngày cháu v thấy v a thòng ng hỏi v a nhủ nên mới ra ao b o cháu: "Thôi v nhà đi rui tôi đòng cho!" Bm không dám tin vào người v đã tui ng nhủ tâm quăng một niềm vui của mình nên c c li đòng i ao. Cháu v tui c quá bèn vén váy v phành phành mà b o: "Nó đây rui nè!" Bm ng c lên thấy v mình v n còn giỗ cái món của hủi môn tui ng cháu nhủ đã b quăng một y nguyên cháu cũ bèn hủi hủi bò lên theo v v nhà. Nghe nói tui đó v sau Bm tòm tem rớt tui n b, sinh ra c b y con, rui con cái Bm lại nủi gót mẹ cha mà tòm tem c n cù đòng tui p tui c sinh ra cháu cháu hàng đàn hàng đòng c cháu tui nich c giỗ đòng hình cháu S.

Đôi Còn Vui Vì Có Chút Tòm Tem

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Bảy, 27 Tháng 9 Năm 2008 13:45

Chuyên tòm tem mà có nói mãi thì cũng không bao giờ cùng, cho nên tôi cũng không tài nào nói hoài, chỉ xin tóm lờ i mọt câu: dân tộc ta qua hàng ngàn năm nô lệ, hàng ngàn năm thi u ăn, hàng ngàn năm chinh chiến, ngổ i chọt nh r m r mà vẫn không bỏ đi t ch ng là vì nh dân ta ở đâu lúc nào cũng khoái tòm tem và có th tòm tem. Và cũng chính vì nh có chút tòm tem mà đôi i vẫn còn vui đ cho chúng ta c mê mu i ng p l n trong vòng kh i.